

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

Kniha Sirachovcova je napsaná pro poučení mladého muže vstupujícího do života. Otevírá v krátkých úvahách nejrůznější témata. V dnešním textu nabízí upozornění směřující proti nebezpečnému omylu. Ve verši 11-12 autor píše: „Neříkej: ‚Hospodin zavínil, že jsem odpadl,‘ on přece nedělá to, co nenávidí.“ Člověk je schopen vyhnout se hříchu! Bůh člověku dává svobodu vybrat si mezi dobrem a zlem. (Pramen: vira.cz)

Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným. Bůh před tebe položil oheň i vodu, vztáhni ruku, po čem chceš. Před každým je život a smrt, každému dá Bůh to, co kdo bude chtít. Převelká je moudrost Páně, je všemohoucí a všechno vidí. Jeho oči hledí na ty, kdo se ho bojí, on zná každý lidský skutek. Nikomu neporučil, aby byl bezbožný, nikomu nedal dovolení, aby hřešil. (Sir 15,16-21)

EVANGELIUM

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se to všechno nestane. Kdyby tedy někdo zrušil jedno z těchto přikázání – a třeba i to nejmenší – a tak učil lidi, bude v nebeském království nejmenší. Kdo se však bude jimi řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký. Říkám vám: Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do nebeského království nevejdete. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nezabiješ! Kdo by zabil, propadne soudu.‘ Ale já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu; kdo svého bratra tupí, propadne veleradě; a kdo ho zatracuje, propadne pekelnému ohni. (Mt 5,17-)

Ježíš komentuje Desatero tak, že rozšiřuje jeho význam nejen na doslovné chápání starodávneho příkazu. Ale požaduje, aby posluchač domýšlel důsledky, které souvisí s příkazem. Nejen zabítí, ale i hněv a potupa jsou na stejné rovině. Ježíš očekává úctu k člověku. Podobně je to u šestého přikázání. Nejen vlastní smilstvo, ale vše,

co činí z druhého člověka pouze předmět požitku, je překročením Božího pohledu na člověka. Možná nás napadne, zda lze vůbec Ježíšův nárok splnit. Kristus nepředkládá nemožné, dobro však nepřichází jen tak samo od sebe. Je třeba pro něj nasadit své síly. A to od nás Bůh očekává. (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Bože, před tebou pokorně se skláním a prosím Tě,
prijmi díky za to, že jsem, že mohu dýchat, vidět, slyšet,
pomáhat konat dílo Tvé.

Prosím Tě, Bože, nauč mne chápat,
co důležité je a co ne.

Pomoz mi plně přijmout, že tělo je jenom obrazem duše
a že duše nad ním vládne.

Nauč mne o sebe se nebát a dávat lásku čistou,
ze srdce a beze strachu, s průzračným,
nezkaleným vědomím.

Veď mne ku pomoci všem lidem kolem a uč mne
milovat celý svět tak,
jako Ty miluješ mne i vše, co jsi stvořil.

Děkuji Ti, Bože, za každodenní požehnání nejen kroků
mých Duchem svatým a Láskou.

Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Je-li cílem života jen žít dál a vegetovat, pak takovýto život nemá smysl.
- Smysluplným se život stane, když v něm jde o něco, co má smysl, co člověka překračuje – ani ne tak co do délky (horizontálně), jako spíše co do výšky a hloubky (vertikálně).
- Smysluplnost života je možno vidět i v tom, že člověk vnitřně překonává neštěstí, do něhož se dostal, a že zvládnutím těžké situace vnitřně roste, dozrívá, a to i tam, kde je mu odepřeno mnohé, čeho druzí mohou užívat v plnosti.

VÁCLAV č. 7. (2017)

12.2.2017

6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Týdeník
ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 v kapli na faře
	St – v 16.30 v kapli na faře
	Čt – v 7.30 v kapli na faře
	Pá – v 16.30 - 17.2. v kapli na faře
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00

+ Út – modlitební skupina v 15.30 na faře

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 12.2. 2017 v 9.00 za † paní Ursulu Radoňovou
Sulejovice v 10.30 za farníky
Čt 16.2.2017 za † rodiče Kudrmanovy a sourozence
Ne 19.2.2017 v 9.00 za † Mons. Antonína Bradnu
Sulejovice v 10.30 za farníky

231. Jaké jsou podstatné prvky svátosti smíření?

Jsou dva: úkony člověka, který se obrací vlivem Ducha svatého, a rozhřešení udílené – knězem, který jménem Krista uděluje odpuštění a stanoví způsob zadostiučinění.

232. S čím bych měl přicházet ke svátosti smíření?

Ke každé svátosti smíření patří zpytování svědomí, lítost, předsevzetí, vyznání a zadostiučinění.

Zpytování svědomí by mělo být důkladné, avšak nikdy nemůže být vyčerpávající. Bez skutečné lítosti, tedy pouze na základě vyznání ústy, nemůže být nikomu uděleno rozhřešení. Právě tak nezbytné je předsevzetí se v budoucnosti nedopouštět tohoto hříchu. Hříšník musí také svůj hřích vyslovit před zpovědníkem, tedy jej vyznat. Ke zpovědi konečně patří také zadostiučinění či pokání, které zpovědník uloží kajcíníkovi k nápravě způsobené škody.

12. února – připomínka sv. Benedikta Aniánského, opata

Narodil se kolem r. 750 jako syn vizigótského hraběte z Maguellone na jihu Francie. Vychovávan byl na dvoře krále Pipina Krátkého, kde se stal číšníkem. Později se dostal do osobní gardy Karla Velikého. V roce 774 jej provázela do boje proti Longobardům a spadl do řeky Tessina, kde mu hrozilo utonutí. S prosbou se obrátil k Bohu a záchranu těla i duše přijal jako pokyn k dokonalejšímu obrácení.

Po skončení vojenské služby opustil dvůr a vstoupil do kláštera sv. Sequana v Burgundsku. Tam konal nejnižší práce a žil velmi asketicky. Protože jej chtěli zvolit opatem, uprchl do Akvitánie. Na zděděném statku u potoka Aniána založil klášter, zvaný Aniánský a s několika mnichy tam zachovávali řeholi podle původních přísných pravidel sv. Benedikta. Vynikal dobrotivostí a milosrdnou láskou. Svými skutky (zvláště vůči zlodějům), nás učí s apoštolem Pavlem: "Nikomu neodplácejte zlým za zlé! ...nýbrž přemáhejte zlé dobrým." Dary věnované klášteru používal hlavně ve prospěch chudých a nešťastných lidí. Zejména za hladu v roce 793 se rozšířila pověst o jeho dobrotivosti, moudrosti i zbožnosti. Oblíbil si ho také král Ludvík

Zbožný (syn Karla Velikého) a podporoval jeho snahy o obnovu života v benediktinských kláštrech. Jako císař jej ustanovil r. 814 opatem kláštera sv. Maura v Alsasku a pak Kornelímünsteru u Cách. Nakonec mu svěřil dozor i nad ostatními kláštéry své říše. Benedikt v 80 ti kapitolách vyložil obnovu řádu podle původní řehole. Jeho řád byl na církevním sněmu v Cáchách r. 817 schválen a potvrzen císařem.

17. února – nez. pam. sv. Alexia a druhů, řeholníků,

19. února – 7. neděle v mezidobí

DESET PRAVIDEL MODLITBY

6. Modli se také tělem

Člověk není složenina těla a duše, nýbrž jejich jednota. Kdo se modlí pouze „duší“, pouze hlavou, ten je brzy v koncích, zvláště když chápe modlitbu jako „rozhovor s Bohem“. Můžeme se modlit i „tělem“: stát znamená být v pohotovosti, klečet znamená být bezmocný, sedět znamená přijímat.

7. Potřebujeme pevně formulované modlitby

V životě každého člověka jsou těžké chvíle, kritická období. Člověk nemá vždycky tolik tvůrčí síly, aby měl stále co „říci“. Potřebujeme pevně formulované modlitby, v nichž objeví sám sebe – se svými radostmi i starostmi, vítězstvími i porážkami. Pomocí těchto modlitebních předloh, například žalmů, můžeme předstoupit před Boha v takovém rozpoložení, v jakém se opravdu nacházíme.

8. Nezanedbávat modlitbu.

Modlíme-li se jen tehdy, když k tomu máme chuť, modlíme se sobecky. Rozhodující je, zda dokážeme objevovat podněty k modlitbě. Cožpak nemáme dostatek příležitostí děkovat Bohu za to či ono, co jsme od něho přijali? Apoštol Pavel nám v listě Římanům klade na srdce: „V modlitbách buďte vytrvalí!“

9. Je dobré modlit se společně.

Aspoň tu a tam bychom se měli modlit společně. V modlitbě může nést každý každého. S takovou

modlitbou mohou začít otec a matka ve vlastní rodině.

10. Modlitba je milost.

Přejeme si, aby nám Bůh dal pocítit svou blízkost. To se stane nejspíše tehdy, budeme-li mít v sobě obraz Boha, který se v nás bude odrážet a bude nás formovat. Bůh je ten, který vede, ten, který se mě ujímá takového, jaký jsem. Vždycky má pro mě čas, naslouchá, jako bych pro něj existoval jen já sám.

Historie kostela sv. Václava v Lovosicích

pokračování

Oltář sv. Vincence Ferrerského: (vzadu, vpravo)

Na hlavním obraze i postranních reliéfech jsou znázorněny scény z života sv. Vincence Ferrerského. Podle legendy byl velkým divotvůrcem. Na oltáři jsou po stranách umístěny sochy - na levé straně oltáře je sv. Albert Veliký s knihou anebo též sv. Dominik. Na pravé straně oltáře se sluncem je umístěn sv. Tomáš Akvinský (+1274), jeden z nejslavnějších teologů středověku. Tento oltář můžeme nazvat dominikánský.

Nahoře ve štítovém nástavci je obrázek sv. Františka Serafinského (+1226) čili Františka z Asisi.

Oltář postrádá tabernákl.

Sv. Vincenc Ferrerský (1350 - 1419) - španělský řeholník - dominikán, logik, kazatel. Narodil se kolem r. 1350 ve Valencii ve Španělsku, zemřel 5. dubna 1419 ve Vannes, Francie, patron Valencie a Vannes; pokrývačů, cihlářů, drvoštěpů, slévačů oliva; ochránce koní v Bretagni. Vincenc Ferrerský je pokládán za jednoho z nejvýznamnějších kazatelů pokání v 15. století.

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, finanční dary, výzdobu a za úklid kostela.

Sbírka z 5. února vynesla: 1. 630,- Kč. Děkujeme.

Na neděli 19. února 2017 vyhláší Biskupství litoměřické sbírku Svatopetrský halář.